

15. - 19. 2. 2021

Ilustrace pohádky, příběhu, textu

- Ilustrace je výtvarný doprovod knihy, který má text osvětlit a vysvětlit, učinit srozumitelnějším (lat. lustrare osvětlit, it. illustrare vysvětlit), doprovodit či ozvláštnit. Ilustrace mívá většinou podobu kresby nebo malby (bez kontur), ale velmi časté jsou také rytiny, mědirytiny, dřevoryty a lepty, případně koláže či kombinované techniky. (naučný slovník)
- Ilustrace také patří neodmyslitelně k dětské knize.
- Dáte-li jeden příběh ilustrovat více autorům, každý přidá něco ze sebe – každý si po přečtení textu buď představí něco jiného, nebo použije odlišnou techniku, barvu, rozmístění...stejně jako jsou jiní jako lidé
- Připomeňte si svoje oblíbené knihy a jejich ilustrace

Úkol:

Přečtěte si pohádku a zkuste ji ilustrovat.

Vycházejte z textu. Udělejte si návrh.

Nebojte se kombinovat techniky, máte-li chuť, někdo si ale vystačí s tužkou, jiný probarví pozadí, využije hrubou sůl do vlhkého podkladu, frotáž, koláž z barevných papírů, otisky...

Byl jeden veliký strom, ořešák, který rostl blízko domu. Jednou se stalo, že muž, který v tom domě žil, vzal sekeru a chtěl strom porazit. Než se však sekerka stihla zaseknout do kmene, promluvil strom lidským hlasem: „Proč mě chceš pokácet, můj pane?“ Muž rázem ztuhl a nechal sekeru viset podél své nohy. Nejdříve se rozhlédl kolem sebe a usoudil, že se mu asi něco zdálo, pak se opět rozmáchl se sekerou a chtěl ji zabořit do kmene. „Proč mě chceš pokácet, můj pane?“ ozval se znova hlas a muž nevěřicně položil sekerku na zem a šel blíže ke stromu. „Ty mluvíš?“ optal se a domníval se, že se dočista zbláznil. „Ano, to já jsem k tobě promluvil a ptám se tě, proč mě chceš pokácet. Cožpak ti nedělám dobrou službu?“ otázal se strom a muž znejistěl.

„Proč?“ zopakoval muž otázku a pak řekl: „Protože tvé listy příliš stíní a nemám v domě tolik světla, kolik bych si přál.“ Nato strom odpověděl: „Ano, mé listy stíní, a tím v létě chrání tebe i tvůj dům před spalujícím sluncem.“ Muž se zamyslel a musel dát stromu za pravdu. „Ano, máš pravdu, dáváš mi stín, ale tvé listy mě obtěžují a musím je na podzim zametat.“ Strom, aniž by se rozmýšlel, řekl jen: „Ano, na podzim shazují listy a upadám do zimního spánku, abych ti později zase mohl dobře sloužit.“ „S tvými listy je ale příliš

práce, musím je pak zametat, a když navíc fouká vítr, jsou po celé zahradě.“

Strom neříkal nic, a muž si tedy myslel, že jeho argument byl silnější. Když si opět vzal sekerku do ruky, aby strom utnul, strom opět promluvil: „Tvůj dědeček, který tu kdysi žil, mě vysadil právě zde u svého domu ve velké naději, že za pár let budou mé větve poskytovat v parném létě stín. Že oříšky, které se na mně urodí, bude moci jíst i na trhu prodávat a mé větve budou domovem pro ptáčky, kteří tu budou po celý den krásně pět. Věděl také, že vůně mých listů bude odhánět dotěrné mouchy. Věděl, že mé listy na podzim pokryjí jeho dvoreček a bude mít práci s jejich odklizením, ale přišlo mu to vcelku jako malá oběť za to, co mu poskytují.“

Muž odhodil sekerku a hluboce se stromu poklonil a omluvil se: „Promiň, strome, že jsem byl příliš zahleděný do sebe a neviděl všechen ten užitek, co mi přinášíš. Viděl jsem jen práci, kterou mám s odklizením tvých listů.“ Poté odnesl sekeru, sedl si do stínu stromu a zaposlouchal se do zpěvu ptáčků ve větvích.

Ten strom, co tam stál, tak rostl a sílil, později v tom domě přibyly mužovy děti, později jeho vnuci. Ten strom už byl velice silný, ale pořád rostl a rostl. Kdokoli do toho domu přišel, obdivoval, jak mohutný je ten strom. Roky plynuly a v domě žily další a další generace lidí. Ten strom byl opravdu velmi silný. Nikdo nedokázal přesně určit, kolik mu může být let, jedni tipovali dvě stě, jiní tři sta let.

Žil v tom domě jednou malý chlapeček, ten chlapeček miloval oříšky. Jednou, když našel krásný velký oříšek, ho napadlo, že ten oříšek zasadí. Našel si na zahradě pěkné místo, vykopal malou jamku a oříšek do ní vložil a zahrabal. Strom však několik prvních let nechtěl vůbec růst, až konečně jeden rok začal. Chlapeček byl smutný, představoval si, jak rychle strom poroste, ale nebylo tomu tak. Maminka mu tehdy řekla: „Všechno má svůj čas, každý strom je nejprve docela malinký stromeček, jen počkej za několik let, jak strom zesílí.“ Toho chlapce tehdy odpověď maminky nepotěšila, protože si přál, aby jeho strom narostl hned. Za mnoho let později se z toho

malého chlapce stal starý muž a ten strom byl skutečně už dost silný a košatý. Inu, vše má svůj čas, žádný strom nenaroste hned. Avšak i z malého oříšku může vyrůst veliký a silný strom, jež budou jednou lidé obdivovat. Jsou v životě věci, které nejde uspěchat.

V pohádce se objevil ořešák

Vůně listů ořešáku odpuzuje mouchy.

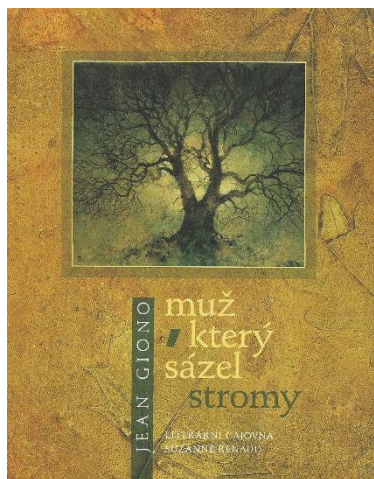
To je také jedním z důvodů,

proč si ho lidé, kteří chovali dobytek,

rádi u svého domu vysazovali.

<https://ilustrace-marketa-vydrova.estranky.cz/clanky/jak-maluji---video.html>

Jedna z ilustrátorek ukazuje, jak vzniká jedna z jejích prací

Podívejte se na krásný příběh – s jinou ilustrací – známý příběh o vytrvalosti, lásce k přírodě, lidské síle a víře <https://youtube.com/watch?v=W2oOaA2aqZQ>

